

[Glønborg]

nes jeg faktisk, at hr. Gades angreb på miljøministeren var urimeligt. Det var hr. Gade, der begyndte, og vi har fået et svar, og så synes jeg den sag må være ude af verden.

Jeg er ikke den, der kommer med mange bibelcitater her fra denne talerstol, det vil jeg sige, men jeg vil have lov til at komme med ét i dag: »Brødre, kives ikke på vejen«.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det har været nævnt fra denne talerstol, at det grønlandske hjemmestyre overtager ansvaret for det grønlandske sundhedsvæsen pr. 1. januar 1992.

Jeg vil godt understrege, at når hjemmestyrets overtagelse finder sted tidligere end oprindelig planlagt, er det alene for at imødekomme et ønske fra hjemmestyrets side. Det har ligget mig meget på sinde at efterkomme ønsket, og jeg kan berette, at forudsætningen for, at vi kan få en god overtagelsesproces, har været det udmærkede og konstruktive samarbejde, der har fundet sted i forhandlingsudvalget. Jeg er meget taknemmelig for dette samarbejde, og jeg er overbevist om, at det vil føre til en glidende og nem overdragelse.

Hr. Steenholdt var bekymret for udsigten til ikke at få et tilstrækkeligt antal læger og tilstrækkeligt plejepersonale ansat. Jeg skal sige, at antallet af læger i Grønland er stort, sammenlignet med tidligere, og at vi har fået gennemført en modernisering af den grønlandske lægeoverenskomst, som jeg er sikker på vil være med til at sikre lægebemandingen på Grønland. Med hensyn til plejesiden kan jeg oplyse, at der arbejdes meget energisk med efteruddannelse af plejepersonalet og uddannelse af flere sygeplejersker, og det er meget konstruktive tiltag, som jeg er sikker på vil være med til at sikre, at plejeopgaven vil blive udført på bedste vis i Grønland.

Svend Auken (S):

Da jeg så titlen »En Auken-tale« i overskriften til en lederkommentar til statsministerens åbningstale, blev jeg lige så forfærdet, som jeg er sikker på statsministeren blev, da han læste det, indtil jeg kom et stykke ned og fik en forklaring på udtrykket. Efter lederskribentens opfattelse var det en Aukentale i den forstand, at den var lang og tynd. Jeg har ikke selv brugt

udtrykket tynd om statsministerens tale, jeg har konstateret, at stort set alle, der har udtalt sig om den i offentligheden, har sagt, at den savnede vision, at den savnede perspektiv, men at den i øvrigt var fredssommelig.

Inden jeg skal sige et par ord mere om det, vil jeg godt takke statsministeren for den smukke Danmarksbeskrivelse, han gav, hvor han talte om, hvor mange ingeniører vi har, hvor mange elever vi har i folkeskolen, hvor mange faglærte arbejdere, hvor mange der trods alt har arbejde i det danske samfund osv. Jeg sad og checkede efter, og samtlige de ting, som statsministeren mener gør Danmark til et dejligt land, var også gældende i 1982, da statsministeren blev statsminister. Også dengang var vi førende med hensyn til faglært arbejdskraft, erhvervsdeltagelse for kvinder på arbejdsmarkedet osv. Man kan så selvfølgelig med statsministeren glæde sig over, at det ikke er blevet værre i de 9 år, men det er svært at se, at nogle af de kendetegn, som statsministeren med rette fremhævede, skulle være et resultat af regeringens politik.

Jeg har ikke sagt, at regeringens politik var forfejlet på alle områder. Jeg har sagt, den var forfejlet i forhold til arbejdsløshedsproblemet, og hvis jeg skal sige noget kritisk om statsministerens tale, er det netop, at selv om der gik megen tid med at tale om arbejdsløshedsproblemet, forholdt den sig efter min mening ikke til dette og andre meget store problemer i det danske samfund: 306.000 arbejdsløse, tab af 80.000 arbejdspladser i den private sektor, store problemer i både landbruget og industrien, store problemer for de mange tusinde unge, der mangler uddannelses- og praktikpladser, nedskæringerne i kommunerne osv. osv., alt det, der præger den danske hverdag. Jeg tror, at folk, der hørte statsministerens tale, følte, at der var – undskyld udtrykket – en afgrund mellem det billede af Danmark, som fremgik af åbningstalen, og den virkelighed, de selv lever i.

Statsministeren havde ret i en anden ting, nemlig at også John Major i England har arbejdet med begreberne borgernes rettigheder i forhold til den offentlige sektor, og han harcerede over, at man i Socialdemokratiet skulle tage imod en positiv tanke fra en konservativ politiker – og jeg understreger – i udlandet. Jeg vil godt sige til statsministeren, at skulle der